

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 57/2025-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Peter Franko, advokátska kancelária s.r.o., Námestie osloboditeľov 3/A, Košice, proti upovedomeniu o vybavení prešetrenia sťažnosti na prietahy predsedníčkou Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1SprS/10/2024 z 30. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Upovedomením o vybavení prešetrenia sťažnosti na prietahy predsedníčkou Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1SprS/10/2024 z 30. augusta 2024 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa podľa čl. 38 a na spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.
2. Upovedomenie o vybavení prešetrenia sťažnosti na prietahy predsedníčkou Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1SprS/10/2024 z 30. augusta 2024 **zrušuje a vec vracia** Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **100 eur**, ktoré mu **je** Krajský súd v Prešove **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky **ukladá** zaplatiť trovy právneho zastúpenia **1 423,75 eur** právnomu zástupcovi do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Krajský súd v Prešove **je povinný** nahradiť Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky trovy konania **1 423,75 eur** do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
6. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a ods. 2, čl. 19, čl. 20 ods. 1 a čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), práva podľa čl. 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách rozhodnutím krajského súdu uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Napadnuté rozhodnutie navrhol zrušiť, vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať primerané finančné zadosťučinenie. Taktiež žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov, ktoré preukazoval listinnými dôkaznými prostriedkami.

2. Sťažnosť sťažovateľa bola 18. apríla 2025 doplnená podaním ústavným súdom ustanoveného právneho zástupcu. Argumentácia vo vzťahu k napadnutému upovedomeniu bola doplnená o arbitrárnosť a neudržateľnosť reštriktívneho výkladu prijatého krajským súdom. Arbitrárnosť sťažovateľ namieta z dôvodu, že z odôvodnenia napadnutého upovedomenia nie sú zrejmé myšlienkové úvahy krajského súdu týkajúce sa vysporiadania sa s kolíziou § 4 ods. 2 písm. v) zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a § 67 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) ani odôvodnenie ním zvoleného reštriktívneho výkladu oslobodenia (resp. neudržateľnosť extenzívneho výkladu prípadov platenia súdnych poplatkov). Sťažovateľ na podporu svojej argumentácie poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 464/2010 z 10. februára 2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 22/99 z 2. februára 2000.

3. Podľa sťažovateľa je rozhodujúca otázka, či v prípade dvoch alternatív [extenzívny výklad § 4 ods. 2 písm. v) zákona o súdnych poplatkoch a jeho uplatnenie aj na § 67 ods. 3 zákona o súdoch oproti reštriktívnemu výkladu] zvolil porušovateľ ústavne udržateľný postup za dodržania všeobecne zaužívaných metodologických postupov, interpretácie právnych predpisov a rešpektovania kolízie princípu deľby moci, právnej istoty, proporcionality a pod. Sťažovateľ zhrňa, že krajský súd (i) poprel subsidiaritu jazykového výkladu, (ii) nezohľadnil verejnoprávnu povahu oblasti úpravy, (iii) nesprávne vyhodnotil zodpovednosť za nejasnosť legislatívy, (iv) nedodrжал princíp *in dubio pro mitius/libertate*, (v) porušil princíp deľby moci a neproporcionálne zasiahol do práv sťažovateľa, (vi) porušil obsolentné interpretačné pravidlo *singularia non sunt extendenda* a (vii) nesprávne priznal silný priamy normatívny obsah poznámke pod čiarou.

4. Sťažovateľ je povinným v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 79Er/770/2012.

5. Dňa 26. februára 2024 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie označené ako „*Sťažnosť na nesprávny úradný postup súdu – nečinnosť súdu, prieťahy v konaní a iný nezákonný zásah do práv sťažovateľa (práva EÚ na vysokú ochranu spotrebiteľa a práva vlastníť majetok) pri sp. zn. 79Er/770/2012*“.

6. Pretože sa sťažovateľ nestotožnil so spôsobom vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu, žiadosťou z 23. apríla 2024 žiadal predsedníčku krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti.

7. Následne bola sťažovateľovi doručená výzva spolu s platobným predpisom, ktorou ho krajský súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 6,50 eur podľa časti III položky 27 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona o súdnych poplatkoch.

8. Dňa 4. septembra 2024 bolo sťažovateľovi doručené napadnuté upovedomenie o vybavení prešetrenia jeho sťažnosti predsedníčkou krajského súdu, v ktorom mu bolo oznámené, že z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote sa prešetrenie vybavenia jeho žiadosti nevykoná a tento návrh (žiadosť o prešetrenie postupu okresného súdu) sa stal neúčinným. Právny názor krajský súd odôvodnil poukazom na § 67 ods. 1 a ods. 3 zákona o súdoch a § 10 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch.

II.

Vyjadrenie okresného súdu, zúčastnenej osoby a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie krajského súdu:

9. Krajský súd v doručenom vyjadrení uvádza, že nie je možné namietať postup exekučného súdu v rámci vybavovania sťažnosti podľa zákona o súdoch. Pokiaľ v tomto kontexte sťažovateľ poukazuje na svoj status spotrebiteľa, uvedené je právne irelevantné. Krajský súd taktiež namieta porušenie sťažovateľom označených práv týkajúcich sa osobnostných práv.

10. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa napadnutým upovedomením o neprešetrení sťažnosti krajský súd uvádza, že základný účel § 4 ods. 2 písm. v) zákona o súdnych poplatkoch sleduje, aby súdny poplatok neodrádzal spotrebiteľov od uplatňovania ich práv napríklad žalobou alebo podaním námietok proti exekúcii. Následne poukazuje na rozdiel medzi vecným a osobným oslobodením v zmysle zákona o súdnych poplatkoch, zdôrazňujúc terminologické odlišnosti pri definícii subjektu, ktorý je oslobodený, a to žalobca, navrhovateľ a spotrebiteľ, konštatujúc osobitosť v prípade podania žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, a to jednak vo výške poplatku 10 eur (položka 27 Sadzobníka súdnych poplatkov – príloha č. 1 zákona o súdnych poplatkoch) v spojení so skutočnosťou, že v prípade odôvodnenej žiadosti sa zaplatený poplatok žiadateľovi vracia. Sumarizujúc uvedené, uzatvára, že vyrubení poplatku vo výške 10 eur nemohol byť sťažovateľovi ako spotrebiteľovi zamedzený prístup k súdu.

11. Krajský súd následne poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 579/2018 z 12. septembra 2019, ako aj uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 16/2019 zo 17. januára 2019 konštatujúc, že predmetným postupom nemohlo dôjsť k zásahu do žiadnych práv sťažovateľa.

12. Krajský súd zastáva názor, že sporný súdny poplatok nesúvisí so základným konaním, ale jeho účelom je zamedzenie podávania nedôvodných opakovaných podaní v tejto istej veci, pričom je toho názoru, že z § 11 ods. 5 zákona o súdnych poplatkoch, ktorý upravuje povinnosť vrátenia poplatku pri kladnom vybavení žiadosti, nepriamo vyplýva nemožnosť jeho odpustenia. Uzatvára, že napadnuté upovedomenie nepovažuje za arbitrárne a ústavnú sťažnosť sťažovateľa považuje za opodstatnenú.

II.2. Replika sťažovateľa:

13. Sťažovateľ v replike zdôrazňuje, že argumenty obsiahnuté vo vyjadrení porušovateľa mali byť uvedené v napadnutom upovedomení, čím by nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu v podobe nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

14. K charakteru osobného oslobodenia tvrdeného krajským súdom sťažovateľ uvádza, že uvedené sa má vykladať cez prizmu, že ukladanie daní a poplatkov môže byť len na základe zákona, pričom je toho názoru, že pri rozlišovaní oslobodených osôb (žalobca/navrhovateľ, spotrebiteľ) je o to viac potrebné jeho oslobodenie vzťahovať aj na iné ako základné konania o merite veci.

15. Sťažovateľ sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že dané konanie nesúvisí so základným konaním a názor krajského súdu o účele § 4 zákona o súdnych poplatkoch (zamedzenie podávania opakovaných nedôvodných žiadostí) považuje za svojvoľný.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd na neverejnom zasadnutí 29. januára 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu a vyhovel návrhu na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

17. Podstatou argumentácie sťažovateľa je porušenie ním označených práv sťažnosťou napadnutým upovedomením krajského súdu z dôvodu, že jeho žiadosť o prešetrenie postupu okresného súdu sa stala neúčinnou nezaplatením poplatku vo výške 10 eur podľa položky 27 Sadzobníka súdnych poplatkov – príloha č. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

18. V úvode ústavný súd zdôrazňuje, že sťažnostné námietky sťažovateľa smerujú proti upovedomeniu o vybavení prešetrenia sťažnosti na prietahy predsedom okresného súdu. Považuje za potrebné zdôrazniť, že nie je ďalšou opravnou inštanciou všeobecných súdov, preto mu neprináleží preskúmať a hodnotiť správnosť záverov všeobecných súdov, pokiaľ neatakujú ústavnoprávnu rovinu. Do pôsobnosti všeobecných súdov môže zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

19. Rozhodujúcou otázkou v prejednávanej veci (a od toho závislá správnosť alebo nesprávnosť postupu krajského súdu) bolo zodpovedanie rozsahu tzv. osobného oslobodenia od súdnych poplatkov spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 2 písm. v) zákona o súdnych poplatkoch vo vzťahu k § 67 ods. 3 zákona o súdoch.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 38 a 47 charty a čl. 36 ods. 1 listiny:

20. Zákon o súdnych poplatkoch v § 1 stanovuje, že «*súdne poplatky (ďalej len „poplatky“)* sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len „poplatkový úkon“) uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“), ktorý tvorí Prílohu č. 1 tohto zákona». Z daného ustanovenia vyplýva, že legislatívna skratka poplatok v sebe subsumuje (i) poplatok za jednotlivý úkon, (ii) poplatok za konanie a (iii) poplatkové úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len „poplatkové úkony“).

21. Osobné oslobodenie upravené v § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch znamená, že v taxatívne vymedzených prípadoch a) až w) je tam určený subjekt oslobodený od „poplatku“ v rôznom rozsahu, ktorý môže byť špecifikovaný obmedzením vyjadreným pre ten-ktorý subjekt. Spotrebiteľ je oslobodený od poplatku vždy, ak sa domáha ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. V poznámke pod čiarou zákonodarca príkladmo odkazuje na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ústavný súd z uvedeného vyvodzuje, že demonštratívnym vymedzením zákonodarca sleduje ochranu spotrebiteľa od platenia poplatkov v každom jednom prípade, keď je splnená podmienka, že spotrebiteľ sa domáha ochrany svojich práv na základe osobitného predpisu.

22. S prihliadnutím na § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch osobné oslobodenie zostáva zachované o. i. aj v prípade exekúcie. Zároveň je potrebné uviesť, že jedinou výnimku z osobného oslobodenia zákonodarca upravil v § 4 ods. 5 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého osobné oslobodenie podľa § 4 ods. 2 nedopadá na poplatok podľa položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov – príloha č. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

23. Prihliadnuc na § 1 v spojení s názvom § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch a rozsah oslobodenia podľa písm. v) tohto ustanovenia, pre účely osobného oslobodenia je potrebné považovať spotrebiteľa za oslobodeného od súdnych poplatkov *ad generalia*, t. j. pre účely poplatkov za jednotlivé úkony, poplatkov za konania, ako aj pre účely poplatkových úkonov (s výnimkou poplatku podľa položky 20a), ak sa domáha ochrany svojho práva v základnom alebo vykonávacom konaní.

24. V posudzovanom prípade je zrejmé, že sťažovateľ sa v pozícii povinného spotrebiteľa v exekúcii domáha ochrany svojich práv podľa zákona o súdoch, ktorý sa na účely § 4 ods. 2 písm. v) zákona o súdnych poplatkoch považuje za osobitný predpis. Splnenie podmienky „*osobitného predpisu*“ ústavný súd vyvodzuje aj na tom základe, že sťažnosť podaná predsedovi súdu je aj v zmysle aktuálnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu účinným prostriedkom nápravy.

25. Hoci § 67 ods. 3 zákon o súdoch ustanovuje, že žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti sa spoplatňuje podľa osobitného zákona, t. j. zákona o súdnych poplatkoch, podmienky osobného oslobodenia podľa zákona o súdnych poplatkoch tým nemôžu byť dotknuté. Ústavný súd z uvedeného dôvodu nepovažuje za relevantnú argumentáciu krajského súdu založenú na tom, že keďže sa v prípade dôvodnej žiadosti podľa § 67 ods. 1 zákona o súdoch vybraný a zaplatený poplatok vracia, nepriamo tým možno vyvodit' nemožnosť jeho odpustenia pre žiadateľa, a to

podporenú odkazom na uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 16/2019 zo 17. januára 2019, keďže v prejednávacom prípade je spotrebiteľ oslobodený od poplatkového úkonu z titulu § 4 ods. 2 písm. v) zákona o súdnych poplatkoch. Odpustenie poplatku žiadateľovi by prichádzalo do úvahy len u žiadateľa, ktorý nie je oslobodený od poplatku vecne alebo osobne (§ 4 ods. 1 a ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch).

26. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého upovedomenia ústavný súd konštatuje, že trpí aj arbitrárnosťou, keďže nie sú zrejmé úvahy krajského súdu pri výklade a aplikácii zákona o súdoch a zákona o súdnych poplatkoch, a ich vzájomného vzťahu.

27. Prihliadnuc na už uvedené, ústavný súd dospel k záveru, že krajský súd sa dôsledne nezaoberal súvislosťami osobného oslobodenia spotrebiteľa podľa § 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. v), § 2 ods. 4 a 5 zákona o súdnych poplatkoch a § 67 ods. 3 zákona o súdoch a napadnuté upovedomenie nie je riadne odôvodnené, čím sťažovateľovi ako spotrebiteľovi neposkytol adekvátnu súdnu ochranu, v dôsledku čoho došlo k porušeniu sťažovateľom namietaných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 38 a 47 charty a čl. 36 ods. 1 listiny (bod 1 výroku nálezu).

28. S ohľadom na uvedené ústavný súd zrušil napadnuté upovedomenie predsedníčky krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (bod 2 výroku nálezu). Po vrátení veci krajský súd bude povinný opätovne rozhodnúť o žiadosti sťažovateľa o prešetrenie postupu okresného súdu a prihliadnúť pritom na už uvedené súvislosti zákona o súdnych poplatkoch a zákona o súdoch. Svoje rozhodnutie bude následne povinný riadne odôvodniť.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 16 ods. 1 a ods. 2 ústavy, čl. 19 ústavy, čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 22 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 1 dohovoru, čl. 17 paktu, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a práva podľa smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách:

29. Vo vzťahu k tu uvedeným právam sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že napriek výroku 1 tohto nálezu nezistil, že by krajským súdom nesprávne konštatovaná neúčinnosť žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti spôsobila ich porušenie.

30. Vzhľadom na už uvedené v tejto časti ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

31. Vo vzťahu k sťažovateľom uplatnenému nároku na primerané finančné zadost'učinenie 3 000 eur ústavný súd pripomína svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej cieľom finančného zadost'učinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením práva, nie náhrada prípadnej škody (napr. III. ÚS 57/2024, bod 17).

32. Sťažovateľ svoj nárok na finančné zadost'učinenie odôvodnil takmer v celom rozsahu skutočnosťami, ktoré sa týkajú náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy, a to poukazom na zásah do práv podľa čl. 16 ods. 1 a ods. 2 ústavy, čl. 19 ústavy, čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 1 dohovoru, čl. 17 paktu, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a práva podľa smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, vo vzťahu ku ktorým ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel.

33. Parciálne sťažovateľ argumentoval tým, že napadnutým upovedomením došlo u neho k stresu, napätiu, frustrácii a obave z právnej neistoty, ktorá pretrváva. Vzhľadom na uvedené ústavný súd považuje za potrebné priznať sťažovateľovi finančné zadost'učinenie, avšak majúc na pamäti, že jeho cieľom je len zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 100 eur (bod 3 výroku nálezu).

V.

Náhrada trov konania

34. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

35. Právny zástupca sa domáhal náhrady trov konania 1 669,61 eur s DPH, a to za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava vrátane prvej porady s klientom, podanie vo veci samej – doplnenie ústavnej sťažnosti, ďalšia porada alebo rokovanie s klientom kratšia ako jedna hodina a písomné podanie – replika sťažovateľa).

36. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania pred ústavným súdom 1 423,75 eur (bod 3 výroku nálezu) v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Priznaná suma pozostáva z odmeny za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, doplnenie ústavnej sťažnosti a replika), za ktoré patrí odmena trikrát 371 eur a trikrát režijný paušál 14,84 eur. Za poradu s klientom trvajúcu menej ako hodinu ústavný súd náhradu trov konania nepriznal, keďže jej uskutočnenie advokát nepreukázal a ústavný súd tento úkon právnej služby v prejednávanej veci nepovažoval za účelný. Súčasťou výslednej sumy je aj daň z pridanej hodnoty, keďže ustanovený advokát je platiteľom tejto dane.

37. V zmysle § 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde trovy ustanoveného právneho zástupcu znáša štát (bod 4 výroku nálezu). Ústavný súd zároveň uložil porušovateľovi základného práva povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia kancelárii ústavného súdu (bod 5 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu